

Cánh én mùa xuân

Phạm Minh Giang

Cuối tháng Chạp. Những cơn gió đòn càn, đòn xóc cứ rít lên xoáy vào mạng sườn làm ta buốt giá đến thót mình lại. Nhà nhà đang lo đổ nước ải. Những tảng đất trên ruộng đã được phơi ải nở trắng có nước vào cứ toi dần, toi dần thành một thứ bột đất mịn và dẻo y như ta đổ nước sôi vào bát nếp gạo nếp mới.

Cánh đồng những ngày giáp Tết vang lên những tiếng “vạt”, “riệt” và tiếng roi tre vun vút của những ông thợ cày đầu đội nón mê, mình khoác áo toi lá, thỉnh thoảng có tiếng “nghe ọ” của con trâu đen kền cang béo mọng vai đang mang cái ách để kéo những đường bừa trên ruộng. Cả làng đang đâm sập đập ngửa chuẩn bị cày. Cánh đồng đã được đổ nước và bừa kỹ. Muôn nghìn cây mạ đã được nhổ lên từ diệc mạ nhưng chưa nhà ai dám cấy vì trời còn rét đậm. Bầu trời cứ xám ngắt ngất.

Bỗng từ xa kia trên nền trời xuất hiện những chấm đen, chấm trắng li ti, những cơn gió đòn xóc, đòn càn tắt hẳn. Trời có vẻ sáng ra, ấm dần, ấm dần... những chấm đen, chấm trắng ấy cũng to dần, rõ dần lên... thành những chữ V nhỏ xíu đang bay dần về phía cánh đồng làng.

Những chữ V nhỏ xíu thân thương ấy chính là những cánh én báo hiệu mùa xuân đang về trên quê hương chúng ta.

Thế rồi mưa nồng rơi trên khắp các cánh đồng, cánh rừng, trên khắp các bản, làng, phum, sóc, các ngõ phố thị thành, các con đường lối ngõ, các làng chài xóm thợ, các bến sông quê.

Thế rồi muôn triệu nghìn nhánh mạ gầy từ những diệc mạ đồng cao hành quân xuống đồng thấp, đứng thẳng hàng như những hàng quân. Mẹ của ta-chính là mẹ-là người chỉ huy đoàn quân ấy. Mẹ vung tay lên là có một đoàn quân tằm tấp thẳng hàng. Mẹ là tư lệnh của đoàn quân.

Đoàn quân lúa sẽ lớn lên chờ tiếng sấm rền-để mở cờ tiến lên giành lấy thành trì no ấm.

Thế rồi đào thơm. Thế rồi mai vàng. Thế rồi cỏ cây đâm chồi. Thế rồi lòng người rạo rực.

Mùa xuân. Mùa xuân đây, bạn ơi!

Người báo hiệu mùa xuân-chính là loài chim én thân thương yêu quý. Những con chim nhỏ thon thon, hiền lành đang “du học” ở tíit miền cực Bắc xa xôi có những ngọn núi bốn mùa băng tuyết, hay đang đi “làm ăn” mãi tận chân trời Nam cực-nơi có những hang động thăm thẳm xa mờ-chẳng bao giờ quên xứ sở tre xanh.

Nhớ mình là hiệp sĩ mùa xuân, năm nào đàn chim én cũng vượt muôn nghìn ngọn núi, muôn nghìn con sóng bay về dập diu chao liệng trên những cánh đồng quê.

Cánh én mùa xuân đang viết lên nền trời quê hương ký hiệu của sự bình yên hạnh phúc.

Nếu cho ta chỉ được ước một điều, ta sẽ ước rằng: Trăm năm nữa, nghìn năm nữa-cho đến muôn đời sau-cái ký hiệu hình chữ V xinh xắn kia cứ được viết mãi, viết mãi vào nền trời đất Việt.